

Jak a čím nejlépe zalévat letní zahradu? Malý vodní svět

Pobíhat po zahradě s konví je nuda, postávat nad trávničkem s hadicí ještě větší. Ale bez zalévání přijde sucho a s ním zmar a poušť. Jak z toho ven?

S pomocí moderní techniky.

Text: Bedřich Králík

POČÍTÁNÍ KAPEK

Každá část zahrady (a dalo by se říci, že každá rostlina) chce dostávat svůj podíl vláhy trochu jinak. Někde je nejlepší déšť, jinde mlha a vedle za tenký čůrek směřující rovnou ke kořenům... Tomu by se měla přizpůsobit i zavlažovací síť.

Hlávky zelí, mohutné trvalky a oleandry nebo bugenvileje v nádobách – samí individualisti. O vodu se nechtějí s nikým dělit a nedělá jim dobře mokrý list. Proto je nejzávažnější tekutinou nejlépe zásobí kapková závlaha: síť, která nasměruje potřebné množství (dávkované, jak už název prozrazuje, po kapkách) přímo ke kořenům. Žádné ztráty, žádné moření suchem.

Stejným způsobem se dá zalévat i živý plot: co tůje (nebo ptačí zob), to prámínek životodárných kapek. Jde to ale i jednodušeji: stačí po celé délce plotu natáhnout kapací hadici, která provláhčí kořenovou zónu rostlin od začátku až do konce. Hadici můžete vést po povrchu nebo ji schovat pod vrstvu kůry či rovnou zapustit pod zem – záleží na typu, který si vyberete.

NAČASOVANÝ DÉŠŤ

To trávnik se podobá spíš mnohohlavému davu. Rozvádět kapky ke každé rostlině (kterou stejně lze jen stěží rozeznat) by byl nesmysl. Jednodušší a účinnější je zajistit rovnoměrný postřik celé zelené plochy. Spustit soukromý déšť. Hodí se k tomu všemožné zadržovače – trysky, které rovnoměrně pokropí svěřenou plochu. Ty nejjednodušší můžete napojit na hadici a po svlažení živých kořínků zase schovat.

O něco elegantnější jsou zapuštěné trysky: vysunou se, když je tráva suchá, a když mají hotovo, zase se schovají pod zem, takže přes ně můžete bez problémů přejít sekačkou. (Tohle řešení můžete bez velké námahy a škod zavést i do „hotového“ trávniku. Stačí odkrýt drn, vzložit do země hadice a trysky a zase zelený koberec „přiklopit“. Za pár týdnů na něm nebude nic znát.)

A pokud se vám nechce kopat, vyzkoušejte „chytrý ventil“ (zadržovač Aquacontour). „Nadiktujete“ mu až padesát bodů, které vymezí zavlažované území (nemusí být zrovna pravouhlé) a nechá ho pracovat. Ať prší tam, kde má.

Pro drobné klíčící rostliny – ať už na záhonu, nebo ve skleníku – je obyčejná kapka popou. Napojí je mlžičky, které prosycují vzduch vodním závojem jemným jako ranní opar (ten nad řekou, ne pod nosem).

CENTRÁLNÍ MOZEK ZAHRADY

Celý tenhle vodní svět můžete řídit sami, otáčením kohoutku. Časem vás to ale nejspíš přestane bavit: pak svěřte vodní hospodaření někomu jinému, kterému typu zavlažovacích počítačů nebo zavlažovacích hodin. Ty dokonalejší jsou vybaveny čidly půdní vlhkosti, která zjišťují, kde je potřeba vody, a kde by naopak zalévání bylo plýtváním. Podle toho posílají vodu do příslušných tepen, žil a vlásečnic podzemní vodní sítě. Nenechají rostliny žíznot, ale zbytečně necákají, když včera přšelo.

JAK ČASTO?

Raději jednou nebo dvakrát za týden, ale zato pořádně. Rostliny totiž mají kořeny v hloubce 20 až 40 centimetrů (dřeviny ještě trochu hlouběji, trávy asi 10 až 15 centimetrů). Aby z vody, kterou jim dáváte, něco měly, musí k nim dotéct. Zalijete-li jen povrch půdy, voda se bez užítku odpaří a kořeny zůstanou o žízni. Navíc pak rostliny budou tvořit kořeny blíž k povrchu, což jim znesnadní „pití“ z hlubších vrstev půdy: horký den, kdy na ně zapomenete, způsobí pohromu. Řečí čísel to vypadá asi takhle: jeden litr vody nalitý na jeden metr čtvereční provláhčí půdu do hloubky jednoho centimetru. Takže když k růžím nalijete tři nebo čtyři desetilitrové konve, dáte jim, co potřebují, a můžete na ně na týden zapomenout. Podobné je to s trávou: stačí ji zalít dvakrát nebo i jednou týdně, ale tak, aby každý metr měl týdně k dispozici 30 litrů. Déšť se počítá.

Ona ví, jak na květiny

JAKOU VODOU?

Měkkou, ne moc studenou, a nejlépe takovou, která je zadarmo. Můžete-li pod okap přistavit sud, rozhodně to udělejte: prospějete rostlinám, a ještě ušetříte. Pokud zaléváte ze studny, nechte vodu aspoň den odstát, aby se zahřála na teplotu ovzduší: ušetříte rostlinám nepříjemný chladový šok. V lidské mluvě se mu říká ranní studená sprcha. Brrr.

KDY ZALÉVAT?

Nejlépe ráno. Ještě není takové vedro, takže se voda neodpaří, ale vsákne se do půdy. A navíc – pokud náhodou zmáčíte rostlinám listy, za chvíli oschnou.